

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 24

Mette Gjerskov (S):

Jeg har et andet spørgsmål vedrørende dyrevelfærd, nemlig om skuldarsår hos søer.

Det er jo sådan, at der er sket en eksplosiv stigning i antallet af skuldarsår hos søer i de danske stalde. Små skuldarsår kan måske vanskeligt undgås, men det er fuldstændig unødvendigt, at de bliver til alvorlige skuldarsår. Og vi ser en eksplosiv stigning i dem.

Da vi så de seneste tal, sagde vi fra Socialdemokraternes side, at nu måtte det her simpelt hen høre op. Vi foreslog så, at man lavede en ordning, hvor navnene på dem, der virkelig overtræder dyrevelfærdslovgivningen på det her område – for det er dyremishandling – bliver offentliggjort på internettet, så man på den måde, når folk dømmer landbruget over en bank, kan sige, at det i hvert fald ikke er deres nabo, som gør det her.

Der bliver flere og flere historier om det, og tallene stiger og stiger. Jeg vil spørge ministeren, hvad hendes holdning er til at offentliggøre overtrædere af dyrevelfærdslovgivningen på internettet.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil for det første sige, at jeg ikke er bekendt med de seneste tal. Jeg tror også, der er en lidt delt kompetence mellem det, der hører under mit ressort, og det, der ligger under forbrugerministerens ressort. Så jeg kan ikke rigtig kommentere på de tal. Jeg har simpelt hen intet materiale med om det. Det håber jeg at spørgeren har forståelse for.

Kl. 13.15

Til spørgsmålet om offentliggørelse på internettet vil jeg sige, at det er noget, som jeg personligt har lidt blandende holdninger til, helt generelt. Jeg kan sagtens se en idé i det på nogle punkter, for at forbrugerne kan orientere sig. Men jeg er også optaget af, at der er en retssikkerhed forbundet med det.

Jeg mener ikke, at navne skal ud at ligge på internettet, uden at sagerne har været prøvet og der er truffet en endelig administrativ afgørelse. Men jeg er heller ikke sikker på, det er det, Socialdemokratiet har foreslået, så jeg vil meget gerne se på de forslag, der måtte være. Men rets-

sikkerheden er for mig helt, helt afgørende for at gå i den retning.

Vi skal jo huske på, at der er nogle helt generelle regler, som vi normalt har i alle typer sager, hvor der er tale om lovovertrædelser, for, hvad man må offentliggøre og ikke offentliggøre. Og der ved jeg ikke rigtig, hvilken mellemmodel man kan finde.

Mette Gjerskov (S):

I Socialdemokratiet er vi naturligvis også meget optagede af retssikkerheden. Det er faktisk også derfor, det er vigtigt at høre justitsministerens vurdering af det her.

Grunden til, at jeg spørger justitsministeren nu, er, at jeg faktisk har fået et svar fra forbrugerministeren, hvori han sagde, at han ville drøfte det med justitsministeren. Men jeg kan næsten forstå af justitsministerens svar, at så langt er man altså ikke nået endnu i regeringen. Og det er lidt ærgerligt, for der skal jo ske noget på det her område.

Samtidig med vi taler om retssikkerhed, skal vi jo huske på, at det er det samme, der sker med smileyordningen; der bliver det jo også offentliggjort på internettet. Og kvægbrugerne har været vant til det; hvis der var problemer med deres mælk, så blev det også offentliggjort. (*Uro i baggrunden*). Jeg bliver lige forstyrret af lidt larm. Det er jo ikke nogen ny metode, og når ministeren ikke har set de seneste statistikker, kan jeg i hvert fald fortælle hende, at det ser meget, meget alvorligt ud og der må gribes ind.

Det undrer mig, at landets justitsminister, som har ansvaret for dyrevelfærd, ikke kender til de nyeste tal for skuldarsår.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Mette Gjerskov, at der jo er taget en lang række initiativer til at sikre bedre velfærd helt generelt. Og derudover er der jo kommet en langt større kontrol med dyrevelfærd, således at der er en bedre mulighed for virkelig at gå ind og se på de brodne kar.

Jeg har ikke haft lejlighed til at diskutere det spørgsmål, som fru Mette Gjerskov rejser om internetoffentliggørelse, med familie- og forbrugerministeren endnu, men det vil jeg naturligvis gøre, når lejligheden byder sig. Indimellem er selv ministre travle mennesker, der ikke altid lige møder hinanden tilfældigt, så de kan få en diskussion. Men det tager jeg gerne en drøftelse med ministeren om, og så håber jeg, at vi kan være enige om, at det, der er helt afgørende, er,